സെന്റ് തോമസ് കോളജ് പാലാ ഓട്ടോണമസ്
അരുണാപുരം പി.ഒ., കോട്ടയം 686 574

April 2026
Vol. 2 Issue 3

പാലൈ
PALAI பாலை
ISSN No: 3049-0316

സ്മൃതിയുടെ ഭൂമിക: 'മാധവിക്കുട്ടിയുടെ ബാല്യകാല സ്മരണകൾ' ഒരു പഠനം

ഡോ. അർച്ചന എ.കെ.

സംഗ്രഹം

ആത്മകഥയിലൂടെ ഒരു വ്യക്തിയുടെ ജീവിതാഖ്യാനം സാഹിത്യകൃതിയായി മാത്രമല്ല മനുഷ്യാനുഭവത്തിന്റെ രേഖപ്പെടുത്തലായി മാറുകയാണ്. ഒരു കാലഘട്ടത്തിന്റെയും സമൂഹത്തിന്റെയും ജീവിതരീതിയുടെ പ്രതിഫലനം അതിൽ വ്യക്തമാകുന്നു. ആത്മകഥ എഴുതപ്പെടുന്ന കാലഘട്ടം, രാഷ്ട്രീയ പശ്ചാത്തലം തുടങ്ങിയവ ഈ രൂപപ്പെടുത്തലിനെ സ്വാധീനിക്കാം. ഫിലിപ്പ് ലെജ്യൂണി (Philippe Lejeune)ന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ എഴുത്തുകാരനും വായനക്കാരനും തമ്മിലുള്ള നിശബ്ദമായ അറിവ് 'ഇതൊരു യഥാർത്ഥ വ്യക്തിയുടെ ജീവിതകഥയാണെന്ന' ബോധ്യത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ആയതിനാൽ ഒരു സർഗാത്മക കൃതിയുടെ വായനയിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമാണ് ഒരു ആത്മകഥയുടെ വായന. ആത്മകഥാപഠനം ജീവിതത്തിന്റെ സങ്കീർണ്ണതകളെയും പ്രതിനിധാന പ്രശ്നങ്ങളെയും മനസ്സിലാക്കാനുള്ള ശക്തമായ ഉപകരണമാണ്. സ്വയം പറച്ചിലിന്റെ കലയെന്നും ഇതിനെ വിശേഷിപ്പിക്കാം.

താക്കോൽ വാക്കുകൾ: സംസ്കാരം, ഭാഷ, ജന്മിത്വം, ദേശം, വിദ്യാഭ്യാസം

മലയാളത്തിന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട കഥാകാരി മാധവിക്കുട്ടിയുടെ ബാല്യകാലമാണ് ബാല്യകാല സ്മരണകൾ എന്ന ആത്മകഥയിൽ വിവരിക്കുന്നത്. മാധവിക്കുട്ടിയുടെ ആത്മകഥയിൽ വിവക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളിലേറെയും കൽക്കത്തയിൽ നിന്നും അമ്മ വീടായ നാലപ്പാട്ട് വന്നു നിൽക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിലെ അനുഭവങ്ങളാണ്. ഭർത്താവിന്റെ കുടുംബവീടായ അമ്പഴത്താൽ തറവാടിനെയും നാലപ്പാട്ട് കുടുംബത്തെയും അമ്മയുടെ തറവാടിനടുത്തുള്ള കോവിലകത്തെയും കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മകൾ തന്മയത്വം ഒട്ടും ചോർന്നു പോവാതെ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. അമ്മമ്മയോടൊപ്പം കോവിലകത്തേക്ക് പോകുന്നതും അവിടെ കണ്ട കാഴ്ചകൾ തന്റെ ജീവിതത്തിലുണ്ടാക്കിയ വ്യത്യസ്തമായ അനുഭവങ്ങളെയും സമൂഹത്തിൽ അന്ന് നിലനിന്നിരുന്ന വ്യവസ്ഥിതികളെയും ഈ ആത്മകഥയുടെ പ്രാരംഭത്തിൽ വിവരിക്കുന്നു. കോവിലകത്തിന്റെ ഇരുവശങ്ങളിലുമായി വലിയ തൂണുകളിൽ കൊത്തി വെച്ചിരിക്കുന്ന ദ്വാരപാലക ശില്പങ്ങൾ ഒരുവേള കമലയെ കൽക്കത്തയിലെ വീടിനുമുമ്പിലെ ജീവനുള്ള ദ്വാരപാലകന്മാരെ ഓർമിപ്പിച്ചു. വലിയ പൂമുഖം കടന്ന് കോവിലിനകത്തേക്ക് കയറുമ്പോൾ കമലയുടെ മനസ്സിൽ സാമൂഹിക ആചാരങ്ങൾക്കും ജാതി ചിന്തകൾക്കും

* അസിസ്റ്റന്റ് പ്രൊഫസർ, സി.എം.എസ് കോളേജ്, കോട്ടയം, Email: archanaak@cmscollege.ac.in
Phone: 09446610155

 ISSN No: 3049-0316

സമൂഹം നൽകിയിരിക്കുന്ന പ്രാധാന്യവും അതിലെ അസമത്വ സംഹിതകളും കൂടി വെളിവാക്കപ്പെട്ടു. അമ്മമ്മയെ കോവിലകത്തുള്ളവർ കൊച്ചു എന്നായിരുന്നു വിളിച്ചിരുന്നത്. ബാലയുടെ മകൾ കമലയെ കാണുവാൻ കോവിലകത്തുള്ളവർ എല്ലാവരും വന്നു. എല്ലാവരെയും കണ്ടു ഉപചാരപൂർവ്വം വർത്തമാനം പറഞ്ഞതിനുശേഷം അമ്മമ്മ കമലയോട് പറഞ്ഞു അവർ കോവിലകത്തുള്ളവരാണ് നമ്മളുമായിട്ട് അവർക്ക് അയിത്തം ഉണ്ട്. കൽക്കത്തയിൽ ജനിച്ചു വളർന്ന കമലയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അത് വളരെ അത്ഭുതം നിറഞ്ഞ വാക്കുകളായിരുന്നു

ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ സവർണ്ണ ഹൈന്ദവ കുടുംബങ്ങളിൽ നടന്ന ആചാരങ്ങളെ വ്യക്തമായി വരച്ചു കാണിക്കുന്നുണ്ട് ഈ ആത്മകഥ. നാലപ്പാട്ടെ ഋതുമതികളായ സ്ത്രീകൾ വടക്കേ കോലായിൽ കിടക്കണം. ഇവിടെ മാധവിക്കുട്ടി സൂചിപ്പിക്കുന്ന മനോഹരമായൊരു ചിന്ത വായനയുടെ വിശാലമായ അന്തരീക്ഷം ചെറുതിലെ രൂപപ്പെടുന്നതിൽ ഋതുമതികളായ സ്ത്രീകൾ മറ്റു കാര്യങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാം വിട്ട് ഒരു മുറിയിൽ അടച്ചിരിക്കുന്ന ഈ സമയം ഏറെ ഉപകാരപ്രദമായിരുന്നു എന്നതാണ്. തന്റെ കുടുംബത്തിലെ സ്ത്രീകൾക്ക് അന്നേക്കാലത്ത് നിർവഹിക്കേണ്ടത് ചില കർത്തവ്യങ്ങൾ മാത്രമായിരുന്നു; ഇല്ലത്തെ സ്ത്രീജനങ്ങളുടെ ഉത്തരവാദിത്തം വീട്ടുകാര്യങ്ങളും അത്യാവശ്യം പൂജയും ആഴ്ചയിൽ ഒരിക്കൽ ആചരിക്കലും മാത്രമാണ്. പുറം പണികൾക്കും വീട്ടുകാര്യങ്ങൾ കൃത്യമായി ചെയ്യുന്നതിനും കാര്യസ്ഥന്മാർ ഉണ്ടായിരിക്കും. തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കേണ്ടതും കുടുംബസംബന്ധിയുമായ വിഷയങ്ങളുടെയെല്ലാം ഉത്തരവാദിത്വം പുരുഷന്മാരിലും സ്ത്രീകൾ ലളിതമായ ആചാരപ്രക്രിയകളിൽ ജീവിക്കേണ്ടവരുമായിരുന്നു എന്നുള്ള അന്നത്തെ സാമൂഹ്യബോധ്യം ഇതിലൂടെ മാധവിക്കുട്ടി പങ്കുവയ്ക്കുന്നുണ്ട്. ജാതിയിലൂടെ നിർണയിച്ച സാമൂഹിക വ്യവസ്ഥിതിയെയും നമുക്കിവിടെ കാണാം. ഉയർന്ന ജാതിയിലുള്ള വ്യക്തി ദരിദ്രനാണെങ്കിലും അവർക്ക് സുഖകരമായ സാമൂഹികജീവിതം ഉണ്ടായിരുന്നതായി കുഞ്ഞി നമ്പീശന്റെ സാമൂഹികസ്ഥിതി അടയാളപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതിൽ നിന്നും വ്യക്തമാണ്. അതുപോലെ നായാടി, നമ്പൂതിരി, നായർ വ്യത്യാസത്തെക്കുറിച്ച് പലയിടത്തും പറയുന്നുണ്ട്. വലിയ കുടുംബങ്ങളിൽ പുൽപ്പായ വിരിച്ച് അതിലിരുത്തുന്ന ശീലത്തെ കുറിച്ചുള്ള സൂചനകളും കാണാം.

ഭക്ഷണ സംസ്കാരം

ഒരു സമൂഹത്തെ നിർണയിക്കുന്നതിലും ഒരു വിഭാഗത്തെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നതിലും ഭക്ഷണത്തിന് വളരെയധികം പ്രാധാന്യമുണ്ട്. ആഹാരത്തെക്കുറിച്ച് നൽകുന്ന വിശദീകരണത്തിൽ ഗോതമ്പും ചാമയും കഞ്ഞിയും സാമ്പാറുമൊക്കെയാണ് മുൻഗണനയുള്ള വിഭവങ്ങളായിട്ട് മാധവിക്കുട്ടി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. നെല്ലു പുഴുങ്ങൽ, പറമ്പിൽ നിന്നുള്ള പദാർത്ഥങ്ങൾ കൊണ്ടുള്ള കൊണ്ടാട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കൽ തുടങ്ങിയവ മാത്രമല്ല വ്യത്യസ്ത തരത്തിലുള്ള നടീൽ വിളകളെല്ലാം പറമ്പിൽ വിളയിച്ചുണ്ടാക്കുന്ന ശീലത്തെക്കുറിച്ചും അവർ പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. ഓരോ ജാതിക്കും വ്യത്യസ്തതരത്തിലുള്ള ആഹാരശീലങ്ങളും അതിനോട് ചേർന്നുള്ള സംസ്കാരവും എക്കാലത്തെയും സാമൂഹ്യസവിശേഷതകളാണ്. തെങ്ങിൽ നിന്ന് വിളവെടുക്കുന്നതും ഓരോ ദിവസത്തെയും ഭക്ഷണ വിഭവങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കുന്നതുൾപ്പെടെയുള്ള നാലപ്പാട്ടെ കാര്യങ്ങൾ നടത്തിയിരുന്നത് കുടുംബത്തിലെ കാര്യസ്ഥൻ ശങ്കരേട്ടനായിരുന്നു. അന്നത്തെ എല്ലാ പ്രമാണിവീട്ടുകളിലും കാര്യസ്ഥൻമാർ പ്രധാന വ്യക്തിത്വമായിരുന്നു.

ദേശീയ സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തെ കുറിച്ചുള്ള സൂചനകൾ

ഇന്ത്യയിൽ ഗാന്ധിജിക്കുണ്ടായിരുന്ന പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ച് ആത്മകഥയിൽ വ്യക്തമായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗാന്ധിജി മലയാളിസമൂഹത്തിന് എത്രമാത്രം സ്വാധീനമുള്ള വ്യക്തിയായിരുന്നുവെന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ മാധവിക്കുട്ടിയുടെ ആത്മകഥയിലെ ഏതാനും സൂചകങ്ങൾ മാത്രം മതി. ഗാന്ധി ചോദിച്ചാൽ എന്തും കൊടുക്കുവാൻ തയ്യാറായിട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു വലിയ സമൂഹത്തെ ഈ ആത്മകഥ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. സ്വതന്ത്ര ഇന്ത്യ എന്ന കാഴ്ചപ്പാടിൽ പുതിയൊരു സമൂഹം ഉദയം ചെയ്യുന്നതോടൊപ്പം പുതിയ തൊഴിൽ സംസ്കാര സൂചനകളും ഈ ആത്മകഥയിൽ ദർശിക്കാം.

ജാതി/തൊഴിൽ വർഗ്ഗങ്ങൾ

പത്തൊൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പ്രഥമ പാദത്തിൽ കേരളീയ സമൂഹത്തിൽ ജാതി ഗണനയ്ക്ക് വളരെ പ്രാധാന്യമുണ്ടായിരുന്നു. ജാതി അടിസ്ഥാനമാക്കിയ തൊഴിൽ ഘടനയും മേൽ ജാതി കുടുംബങ്ങളുടെ

ആശ്രിതരായി നിലനിന്ന ജാതി സമുദായങ്ങളെയും കാണാം. ആഭരണങ്ങൾ പണിതു നൽകുന്ന നാരായണനെയും പരമ്പരാഗത ആഭരണങ്ങളുടെ ഭംഗിയും ഈ ആത്മകഥയിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. പാചകക്കാരൻ കുഞ്ചു നായർക്കും വലിയ പ്രാധാന്യമാണ് നൽകിയിരിക്കുന്നത്. വസ്ത്രങ്ങൾ അലക്കി വെളുപ്പിക്കാൻ വെളുത്തേടത്ത് ലക്ഷ്മി സ്വീകരിക്കുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങളും വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. ദേശങ്ങൾ തോറും നടന്ന് ഉണ്ണി വില്പന നടത്തുന്ന പെരുമാൾ ചെട്ടി, വള വിൽപ്പനക്കാരൻ ചോപ്പൻ, മുടി മുറിച്ച് കമലയെ പാശ്ചാത്യ യുവതിയെപ്പോലെയാക്കുന്ന ബാർബർ ചാത്തു തുടങ്ങിയവരെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. സവർണ കുടുംബങ്ങളെ പിൻപറ്റി തൊഴിൽ ചെയ്യുന്ന ഒരു വിഭാഗം ചെറുകിട തൊഴിൽ വർഗ്ഗങ്ങളെയും തന്റെ കുടുംബവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്ന ഇത്തരം ആളുകളുമായി തനിക്കുണ്ടായിരുന്ന ആത്മബന്ധവും മാധവിക്കുട്ടി ഇവിടെ സ്നേഹപൂർവ്വം കോറിയിട്ടിരിക്കുന്നു. മാധവിക്കുട്ടി ഈ ആത്മകഥ സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് കളിക്കൂട്ടുകാരിയായിരുന്ന ഫാത്തിമക്കാണ്. അന്നത്തെ സമൂഹത്തിൽ മുസ്ലിം സമുദായത്തോടുള്ള വിയോജിപ്പുകൾ ഈ ആത്മകഥയിലും പ്രകടമാണ്. ജാതിയും മതവും നോക്കാതെ തൊട്ടടുത്ത വീട്ടിലെ ഉമ്മച്ചിക്കുട്ടിയോട് അടുപ്പം കൂടുന്ന കമലയെ ദേവകി കണക്കിന് ശാസിക്കുന്നുണ്ട്. അതിനു കാരണം അന്ന് നിലനിന്നിരുന്ന ജാതിവ്യവസ്ഥയായിരുന്നു. എന്നാൽ കൊച്ചുകമല ഇതിനെയെല്ലാം റദ്ദു ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

ആത്മകഥയിലെ മാധവിക്കുട്ടി

ആത്മകഥയിൽ മാധവിക്കുട്ടി തന്നെ ഏറെ നിഷ്കളങ്കമായി അവതരിപ്പിക്കുവാനും സവർണ്ണ ബാല്യത്തിന്റെ ലാളനകൾക്കുള്ളിൽ നിർത്തുവാനും ശ്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. 'പൊട്ടി പെണ്ണ്' എന്ന് പലയിടത്തും വിശേഷിപ്പിക്കുമ്പോഴും ഈ പരിലാളനകളെ ആവോളം ആസ്വദിച്ചതായി കാണാം. നേരെ കാര്യങ്ങൾ പറയാവുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ പോലും പരമ്പരാഗത ഭാഷാ ശൈലി ഉപയോഗിക്കുവാനും അതിൽ കൂടുതലും സവർണ്ണ രീതിയിലുള്ള പദങ്ങളുപയോഗിക്കുവാനും മാധവിക്കുട്ടി ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. കുടുമ്മത്ത്, വെപ്പുകാരൻ, തറവാട്ടുകാര്, കുടുമ, കുട്ടി, നിശ്ശണ്ടോ തുടങ്ങിയ പദങ്ങളെല്ലാം ഇതിന് ഉദാഹരണമായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാം.

വായനാ സംസ്കാരം

മാധവിക്കുട്ടിയിലെ സാഹിത്യ സംസ്കാരത്തിന്റെ ഉദയം ചെറുപ്പത്തിലെ ശീലിച്ച വായനാസംസ്കാരത്തിന്റെ പ്രതിഫലനമാണ്. മാധവിക്കുട്ടിയുടെ ഈയൊരു രൂപപ്പെടലിൽ അമ്മാവൻ നാലപ്പാട്ട് നാരായണമേനോന്റെ പങ്കു വളരെ വലുതാണ്. അമ്മാവന്റെ ലൈബ്രറിയിൽ നിന്നും മാധവിക്കുട്ടി ആദ്യമെടുത്ത് വായിക്കുന്ന പുസ്തകം വിക്ടർ ഹ്യൂഗോയുടെ ലാമിസറബിൾ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന് അദ്ദേഹം നടത്തിയ വിവർത്തനവും അന്നും ഇന്നും മലയാളത്തിലെ ക്ലാസിക്കുമായ 'പാവങ്ങൾ' ആണ്. ആദ്യം മൂന്നു വാല്യമാണ് ഈ പുസ്തകത്തിന് ഉണ്ടായിരുന്നത്. മറ്റൊരു പ്രത്യേകത നാലപ്പാട്ട് കുടുംബത്തിന്റെ അതിഥി സൽക്കാരമായിരുന്നു. കുട്ടികൃഷ്ണമാരാരും ചേലനാട്ട് അച്യുതമേനോനും വി. ടി. ഭട്ടതിരിപ്പാടും അവിടത്തെ നിത്യ സന്ദർശകരായിരുന്നു. പാവങ്ങളിലെ ഒരു രംഗം നാടകമാക്കി അഭിനയിച്ച മുഹൂർത്തവും മാധവിക്കുട്ടി ഇതിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഏറെ മികച്ച രീതിയിലുള്ള അഭിപ്രായമാണ് നാടകത്തെക്കുറിച്ച് അമ്മാവനിൽ നിന്നും ലഭിച്ചത്. ആദ്യമായി കണ്ട യാചകി എന്ന നാടകവും ഈ ആത്മകഥയിൽ സൂചിതമാകുന്നുണ്ട്. കുമാരനാശാന്റെയും ചങ്ങമ്പുഴയുടെയും കവിതകൾ ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ കുടുംബത്തിൽ എല്ലാവരും പാടി നടന്നതിനെ കുറിച്ചും പറയുന്നുണ്ട്. കൈകൊട്ടിക്കളി പോലുള്ള കളികൾക്ക് ആചാരപരമായി വളരെ പ്രാധാന്യം നാലപ്പാട്ട് കുടുംബത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. പ്രത്യേക ഉത്സവ ദിനങ്ങളിൽ കഥകളിയും പടയണിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. കൽക്കട്ടയിലെ വീട്ടിൽ വരുത്തിയിരുന്ന Daily mirror, Saturday Evening post തുടങ്ങിയവ തന്റെ ഭാവനയെ പൂർത്തിയാക്കിയിരുന്നതായി മാധവിക്കുട്ടി പറയുന്നുണ്ട്. ഇത് മറ്റൊരു തലത്തിൽ തന്റെ ചിന്താതലത്തെ സ്വാധീനിച്ചിരുന്നതായി അവർ സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. അമേരിക്കൻ കുടുംബത്തിന്റെ മഹിമ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന കൃതികളായി വായിക്കപ്പെടണമെന്ന ഉദ്ദേശത്താൽ രചിക്കപ്പെട്ടവയാണ് ഇവയെന്നും വിമർശനാത്മകമായി വിലയിരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. പുന്നയൂർക്കുളത്തിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തരായിട്ടുള്ള സ്ത്രീകളെയാണ് ഈ പാശ്ചാത്യ മാഗസിനുകൾ ആവിഷ്കരിച്ചിരുന്നതെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്ന താരതമ്യ വിശകലനവും മാധവിക്കുട്ടി ഈ ആത്മകഥയിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

നാടൻ പ്രയോഗങ്ങൾ

കണ്ടാ, കൊട്ത്താ, കുത്തിയടക്കാ, മൂത്രം മുത്തി, ഓളക്ക്, ഒര്, മിഡ് വൈഫ്, നൈസ്, പയ്ക്കല് തുടങ്ങിയ നിരവധി പ്രയോഗങ്ങൾ ഈ ആത്മകഥയിൽ ഉണ്ട്. നമ്പൂതിരി രീതിയിലുള്ള പറച്ചിൽ ശൈലികളും.'ഇയ്ക്ക് കേട്ടാ

 ISSN No: 3049-0316

കല വരും' ഈ യാതി വർത്തമാനം പറയരുത് പോലുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ, 'അമ്രാള്ക്ക് നമ്പൂര്യച്ചനോടെന്താ ഇത്ര ഈറ' അന്നത്തെ പൊതു കേരളീയ സമൂഹത്തിൽ നിലനിന്നിരുന്ന ഭാഷാ ശൈലിയിൽ നിന്ന് ഏറെ വ്യത്യസ്തമാണ്. നാടൻ പ്രയോഗങ്ങൾ മാത്രമല്ല പൊതുസമൂഹ ഭാഷയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന പദങ്ങൾക്ക പകരം മറ്റു പദങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന രീതിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ശകരം - ശകലം, പൂവ്വമ്പൊ - പോകുമ്പോൾ, മുമ്പിൽ - നമ്പിൽ, ദിവസം - ദൂസായി, സ്വന്തം - സൊന്തം, ചികിത്സ - സികിത്സ തുടങ്ങിയ പദങ്ങളൊക്കെ ഇതിന് ഉദാഹരണങ്ങളാണ്. ബാല്യകാലത്ത് താൻ പരിചയിച്ചിരുന്ന ഭാഷ സമൂഹത്തിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമായൊരു സാമൂഹിക സാംസ്കാരിക തലത്തിൽ വളർന്ന മാധവിക്കുട്ടി വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം ആത്മകഥ എഴുതുന്ന സമയത്ത് ഈയൊരു ഭാഷ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതിനു രണ്ട് യുക്തികൾ പറയാം. ഒന്ന് ബാല്യകാലത്തിന്റെ അവിസ്മരണീയ ഓർമ്മകൾ നിലനിർത്താനുള്ള ശ്രമം; അതുകൊണ്ടാണ് ബാല്യത്തിൽ കേട്ട ഭാഷാപ്രയോഗവും ശൈലികളും അതുപോലെതന്നെ ആത്മകഥയിലും കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നത്. രണ്ടാമത് പുതിയൊരു കാലത്തിലും സംസ്കാരത്തിലും ജീവിക്കുമ്പോഴും പാരമ്പര്യത്തിലും പൗരാണികതയിലും അടിയുറച്ചു വളർന്നതിന്റെ ഓർമ്മകൾ നിറയുന്ന മാധവിക്കുട്ടിയുടെ മനസ്സിന്റെ തുറന്നുപറച്ചിൽ.

പാശ്ചാത്യ സംസ്കാരം

പാശ്ചാത്യ സംസ്കാരത്തിന്റെ പലവിധ സൂചനകൾ ഈ ആത്മകഥയിൽ കാണാം. മാധവിക്കുട്ടി കൽക്കട്ടയിലെ വീടിനെക്കുറിച്ച് പ്രതിപാദിക്കുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല മാധവിക്കുട്ടിയുടെ അച്ഛൻ മാധവമേനോന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാപ്രാവണ്യവും തൊഴിലും പാശ്ചാത്യ സംസ്കാരത്തോടുള്ള അഭിനിവേശം വളർത്തിയ ഘടകങ്ങളായി ഈ ആത്മകഥയിൽ നിഴലിക്കുന്നുണ്ട്. കൽക്കട്ടയിലെ താമസസമയത്ത് തങ്ങൾക്ക് അധികം സുഹൃത്തുക്കളില്ലാതിരുന്നതിന്റെ കാരണം അച്ഛന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ മക്കൾ (മാധവിക്കുട്ടിയും അനുജനും) കൽക്കട്ടയിലെ സംസ്കാരത്തിന് ചേർന്നവരായിരുന്നില്ല എന്ന ധാരണയായിരുന്നു; അച്ഛനിൽ അടിയുറച്ച് വളർന്നിരുന്ന പാശ്ചാത്യ സംസ്കാരത്തിന്റെ പ്രതിഫലനം കൂടിയാണിത്. അച്ഛന്റെ ഈ സ്വഭാവം കാരണം ചുറ്റുവട്ടത്തുള്ള മറ്റു കുട്ടികളുമായി ഇടപെടുന്നതിനോ സൗഹൃദബന്ധങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനോ മാധവിക്കുട്ടിക്കും സഹോദരനും കഴിഞ്ഞില്ല. ഇതിന്റെ മറ്റൊരു വശം നാലപ്പാട്ടിൽ നിന്ന് കൽക്കട്ടയിലേക്ക് കമലയെ തിരികെ കൊണ്ടുപോകുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ മുടി മുറിച്ച് ഭംഗിയാക്കി മാറ്റുന്നതിലും കാണാം. വളരെ ഒതുങ്ങിയ ജീവിതമായിരുന്ന ബാല്യത്തിൽ കമലയും സഹോദരനും നയിച്ചിരുന്നതെന്ന് ഈ ആത്മകഥയിൽ പറയുന്നുണ്ട്. നാലപ്പാട്ട് കുടുംബത്തിൽ മാധവമേനോൻ എത്തുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ ആൽത്തറയിലും മറ്റു നിൽക്കുന്ന പരമ്പരാഗത സസ്യങ്ങൾ വെട്ടി മാറ്റുന്നതും ക്ലീൻ ചെയ്യുന്നതും വിദ്യാഭ്യാസത്തിലൂടെ ലഭിച്ച മറ്റൊരു സാംസ്കാരിക അനുഭവമായാണ് മാധവിക്കുട്ടി സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. കമലയുടെ അച്ഛനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അദ്ദേഹത്തിന് ചെറിയ സൗഹൃദ ബന്ധങ്ങൾ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. കൽക്കട്ടയല്ല യാഥാർത്ഥ്യം നാലപ്പാട്ട് തന്നെയാണ് എന്നു മാധവിക്കുട്ടി സൂചിപ്പിക്കുന്നതു തന്നെ ബന്ധങ്ങളുടെ ഈടും പാവും അടയാളപ്പെടുത്തി കൊണ്ടാണ്. ഈ ആത്മകഥയിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്ന പറയുടെയും ചെണ്ടയുടെയും വെളിച്ചപ്പാടിന്റെയും പറയൻ കാളിയുടെയും പാട്ടും പുറപ്പാടും വളരെ ആവേശത്തോടെ ബാല്യകാലത്തിൽ നോക്കി കണ്ടതിന്റെ ആത്മാനുഭൂതി ഈ ആത്മകഥയിലുണ്ട്. കൽക്കത്തയിലെയും നാട്ടിലെയും ഓർമ്മകൾ സമ്മിശ്രമായി നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഈ ആത്മകഥയിൽ അച്ഛനിലൂടെ പാശ്ചാത്യ സംസ്കാരത്തിന്റെ കടന്നുവരവും അതിനോട് മലയാളി സമൂഹത്തിനുണ്ടായിട്ടുള്ള ആഭിമുഖ്യവും വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പാരമ്പര്യങ്ങളെയും ആചാരങ്ങളെയും തനിക്ക് കിട്ടിയ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിലൂടെ മാധവമേനോൻ നവീകരിക്കുന്നതും കാണാം. കൽക്കത്തയിൽ ജനിച്ചു വളർന്നതുകൊണ്ട് 'കുട്ടിയ്ക്ക് യാതീം മതോം ഇല്ല്യേരിക്കാം' (127) എന്ന നാലപ്പാട്ടെ സ്ത്രീകളുടെ വിലയിരുത്തലും മാധവിക്കുട്ടിക്ക് ലഭിച്ച പാശ്ചാത്യ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്.

ഉപസംഹാരം

ബാല്യകാലസ്മരണകൾ മാധവിക്കുട്ടിയുടെ ജീവിതഘട്ടത്തിലെ നിർണായകമായ ഒരു ഏടാണ്. മാധവിക്കുട്ടിയെ രൂപപ്പെടുത്തിയതിൽ നാലപ്പാട്ട് കുടുംബത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക പശ്ചാത്തലവും പാശ്ചാത്യ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ സ്വാധീനവും ഒന്നുപോലെ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. സാമൂഹ്യമായ ഉച്ച നീചത്വങ്ങൾക്കും ജാതിവ്യത്യാസങ്ങൾക്കും പുറത്ത് സാമൂഹിക കാഴ്ചപ്പാട് വളർത്തിയെടുക്കുവാൻ മാധവിക്കുട്ടിക്ക് സഹായകമായത് അമ്മമ്മ നൽകിയ പിന്തുണ കൂടിയാണ്. ഒരു വ്യക്തിയുടെ സാമൂഹിക സാംസ്കാരിക പശ്ചാത്തലം വിശകലനം ചെയ്യുമ്പോൾ മതം, ഭാഷ, വിദ്യാഭ്യാസം, ആചാര-അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ എന്നിവ

ഒഴിവാക്കപ്പെടാത്ത സംഗതിയാണ്. ഈ ആത്മകഥയിലും മാധവിക്കുട്ടിയുടെ സാംസ്കാരിക പശ്ചാത്തലം അന്നത്തെ കേരളീയ സാമൂഹിക ചിഹ്ന വ്യവഹാരങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് നിൽക്കുന്നതായി കാണാം.

കൽക്കത്തയിലും നാലപ്പാട്ടുമായി ജീവിച്ച ഘട്ടങ്ങളിൽ വ്യത്യസ്ത സംസ്കാരം എങ്ങനെയാണ് തന്റെ വ്യക്തിത്വത്തെ രൂപപ്പെടുത്തിയതെന്ന എഴുത്തുകാരിയുടെ പുനർ വായനയാണ് ഈ ആത്മകഥ. ഏഴ് വയസ്സ് മുതൽ 15 വയസ്സ് വരെയുള്ള കാലഘട്ടം ഒരു കുട്ടിയുടെ മാനസിക തലത്തിൽ ചെലുത്തിയിരുന്ന സ്വാധീനം പിന്നീട് അവരെ എപ്രകാരം മാറ്റി തീർക്കുന്നു എന്ന മനസ്സിലാക്കലിന് ഉത്തമ ഉദാഹരണമാണ് മാധവിക്കുട്ടിയുടെ ആത്മകഥ. വായനയോടും സാഹിത്യത്തോടുമുള്ള അവരുടെ ആഭിമുഖ്യം ആത്മകഥയിലുടനീളം നിഴലിക്കുന്നുണ്ട്. ഇവിടെ പ്രാദേശിക സംസ്കാരവും പാശ്ചാത്യ സംസ്കാരവും ഒരുപോലെ സമന്വയിക്കുന്നുണ്ട്. അച്ഛന്റെയും അമ്മയുടെയും കർക്കശ സ്വഭാവം ബാല്യകാലത്തിൽ തന്നെയും അനിയനെയും ഏറെ ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചിരുന്നതായും ഉൾവലിഞ്ഞ സ്വഭാവം രൂപപ്പെട്ടതായും മാധവിക്കുട്ടി പറയുന്നുണ്ട്. നാലപ്പാട്ട് തറവാടും അമ്മമ്മയുമായുള്ള ബന്ധവുമാണ് ഈ ആത്മകഥയെ ഭാവാത്മകതയോടെ നിലനിർത്തിയിരിക്കുന്നത്. ഗ്രാമീണമായ നിരവധി കാര്യങ്ങൾ ഈ ആത്മകഥയിൽ കടന്നുവരുന്നുണ്ട്. ഒരു കുട്ടി നിഷ്കളങ്കമായിരുന്ന തന്റെ ബാല്യത്തിലേക്ക് കടന്നുനോക്കുമ്പോൾ ബന്ധുക്കൾക്ക് താങ്കളുടെ ജീവിതത്തിലുള്ള സ്വാധീനം എത്ര ആഴമുള്ളതാണെന്ന് മാധവിക്കുട്ടിയുടെ വാക്കുകൾ കൊണ്ട് ആത്മകഥയിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ജീവിത സന്ദർഭങ്ങൾ ബാല്യകാലത്തിൽ നമ്മളിൽ ഏൽപ്പിക്കുന്ന സന്തോഷവും സന്താപവും മാധവിക്കുട്ടി പങ്കുവെക്കുന്നുണ്ട്. അച്ഛനമ്മമാർ കുട്ടികളെ വ്യക്തികളായി കാണാതിരിക്കുന്നതും അവരെ അമർച്ച ചെയ്യുന്നതും മൂലം രൂപപ്പെടുന്ന സംഘർഷങ്ങൾ ഈ ആത്മകഥയിൽ കാണാം. നമ്മുടെ വീടുകളിലേക്ക് കടന്നുവരുന്ന കച്ചവടക്കാരൻ മുതൽ ആചാരാനുഷ്ഠാനപ്രക്രിയകൾ ചെയ്യുന്നവർ വരെയും നമ്മളെ രൂപപ്പെടുത്തുന്നത് എങ്ങനെയാണെന്ന് ഈ സ്മരണ കുറിപ്പുകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ചെറുതിലെ നല്ലൊരു വായനാശീലവും സാംസ്കാരിക അന്തരീക്ഷവും ഒരു വ്യക്തിത്വത്തെ എങ്ങനെ രൂപപ്പെടുത്തുന്നുയെന്നുള്ളതിന്റെ ഉത്തമദർശനം കൂടിയാണ് ഈ ആത്മകഥ. ബാല്യത്തിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു നടക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു കുട്ടിയെ ഇവിടെ കാണാം. സാമൂഹിക ചുറ്റുപാടുകളിൽ നിന്നു നിഷ്കളങ്കമായി ആവോളം ആസ്വദിച്ച സ്നേഹം തന്നെയും സ്നേഹമുള്ള ഒരു വ്യക്തിയായി പരുവപ്പെടുത്തിയെന്നു മാധവിക്കുട്ടി വിവരിക്കുന്നു. താനുൾക്കൊണ്ട സംസ്കാരം തന്നെയാണ് തന്റെ ജീവിതവും എന്ന് പറയാതെ പറയുന്ന ആത്മകഥ. ജീവിതത്തിലെ നനവുള്ള സ്നേഹസ്മരണകൾ സ്നേഹദീപ്തമായ ഒരു അന്തരീക്ഷം എഴുത്തുകാരിയിലും വളർത്തി. ഇതുതന്നെയാവാം സ്നേഹത്തിനു വേണ്ടി തുറന്നെഴുത്തു നടത്തിയിട്ടുള്ള എക്കാലത്തെയും പ്രിയപ്പെട്ട ആഖ്യാതാവായി മലയാള സാഹിത്യലോകത്ത് മാധവിക്കുട്ടി നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നതിന്റെ കാരണവും.

സഹായക ഗ്രന്ഥം

മാധവിക്കുട്ടി. 1987. ബാല്യകാല സ്മരണകൾ. കോട്ടയം; ഡിസി ബുക്സ്.